

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3318

Vragen van het lid **Spekman** (PvdA) aan de staatssecretaris van Justitie over *afspraken met Griekenland over het terugsturen van asielzoekers*. (Ingezonden 2 juni 2009)

- 1 Heeft u kennisgenomen van het bericht «Albayrak: 1100 asielzoekers terug naar Griekenland»?¹
- 2 Is het waar dat Nederland weer asielzoekers gaat terugsturen naar Griekenland en dat daarover afspraken zijn gemaakt met de Griekse autoriteiten? Gaat het in eerste instantie om 1100 asielzoekers?
- 3 Welke afspraken met de Griekse autoriteiten zijn in dit verband gemaakt en hoe wordt erop toegezien dat die worden nageleefd?
- 4 Hoeveel asiexperts worden vanuit Nederland naar Griekenland gestuurd en wat gaan zij precies doen in Griekenland? Hoe lang blijven zij daar actief?
- 5 Welke garanties zijn er dat asielzoekers die vanuit Nederland naar Griekenland worden gestuurd een asielprocedure mogen doorlopen die aan Europese afspraken voldoet?

- 6 Hoe beoordeelt u een recente wetswijziging in Griekenland met betrekking tot het indienen van beroep tegen de afwijzing van een asielaanvraag? Is die beroepsmogelijkheid nog voldoende om asielzoekers een effectief rechtsmiddel te bieden?
- 7 Vindt het sturen van asiexperts naar Griekenland zijn oorsprong in de matige staat van de asielprocedure in Griekenland? Vindt u dat die de afgelopen jaren voldeed aan de Europese richtlijnen voor asielprocedures? Zo ja, waarom?
- 8 Hoeveel asielzoekers zijn er in 2007 en 2008 naar Griekenland teruggestuurd in het kader van de Dublin verordening?
- 9 Sturen andere Europese landen op dit moment asielzoekers terug naar Griekenland?

¹ ANP, 28 mei 2009.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Albayrak** (Justitie) (ontvangen 2 juli 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 3084

- 1 Ja.
- 2 Allereerst verwijs ik u naar de antwoorden van 30 juli 2008 en 11 augustus 2008 op vragen van het kamerlid Kamp respectievelijk de kamerleden Van Velzen, De Wit en Azough (Aanhangsel Handelingen II 2007/08, nr. 3153 en 3199). Uit deze antwoorden blijkt dat steeds is vastgehouden aan de beleidsuitgangspunten en in voorkomend geval is overgegaan tot overdracht aan de Griekse autoriteiten van vreemdelingen indien Griekenland verantwoordelijk is te achten voor het asielverzoek. De werking van de Dublin II-Verordening ten aanzien van Griekenland is niet opgeschort geweest. Wel is er is een achterstand ontstaan door de toewijzing van voorlopige voorzieningen door de rechtbanken en het afwachten van de behandeling van de beroepschriften. Op 6 mei jl. zijn de rechtbanken, naar aanleiding van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, weer begonnen met het behandelen van de beroepsprocedures. In totaal gaat het om circa 1.100 asielzoekers ten

aanzien van wie Griekenland eerder akkoord heeft gegeven voor de overname.

3

Met de Griekse autoriteiten zijn de praktische randvoorwaarden voor de daadwerkelijke overdracht van personen vanuit Nederland naar Griekenland overeengekomen. Hierbij is onder meer afgesproken dat Griekenland minimaal tien dagen voor de voorgenomen overdrachtsdatum hiervan in kennis wordt gesteld, er niet meer dan 40 personen per week worden overgenomen en dat een Nederlandse ambtenaar bij de overdracht aanwezig is om het proces zo soepel mogelijk te laten verlopen. Ook is afgesproken dat door asielzoekers die in het kader van de toepassing van de Dublin II-Verordening aan Griekenland worden overgedragen, een asielverzoek op de luchthaven kan worden ingediend.

4

Tijdens het recente bezoek aan enkele zuidelijke lidstaten heb ik Griekenland aangeboden om een multidisciplinair team van experts uit de verschillende betrokken uitvoeringsorganisaties naar Griekenland te zenden. Het doel van de missie is om op operationeel niveau te inventariseren wat de behoeften van Griekenland zijn. De missie vindt halverwege juli 2009 plaats. Op basis van deze missie zal worden bezien hoe de verdere samenwerking met Griekenland vorm kan worden gegeven. Uw Kamer zal op korte termijn een verslag ontvangen ten aanzien van het verloop van mijn bezoek aan de zuidelijke lidstaten, met meer informatie hierover.

5

In antwoord op eerdere vragen heb ik u aangegeven dat de uitvoering van de Dublin II-Verordening en het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten opzichte van Griekenland maatgevend blijven. Op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel kan worden aangenomen dat Griekenland voldoet aan zijn internationale verplichtingen die voortvloeien uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM. Er is weliswaar veel informatie ingebracht, maar die informatie bevat geen concrete aanwijzingen dat Griekenland asielzoekers die onder de Dublin II-Verordening aan

Griekenland worden overgedragen dwingt naar het land van herkomst terug te keren terwijl niet, dan wel niet afdoende, is vastgesteld of zij bescherming behoeven. Ook de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft zich diverse malen over deze kwestie uitgelaten. Steeds is geoordeeld dat er geen grond is om van het interstatelijk vertrouwensbeginsel af te wijken. De uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 2 december 2008 in de zaak K.R.S. tegen het Verenigd Koninkrijk vormt eveneens een ondersteuning voor dit standpunt.

De minimumnormen voor de asielprocedures in de lidstaten zijn neergelegd in Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005. Griekenland is lid van de Europese Unie en als zodanig gebonden aan het gemeenschapsrecht. Het is de taak en verantwoordelijkheid van de Europese Commissie om toezicht te houden op een juiste toepassing van de Europese regelgeving door de lidstaten. In de omstandigheid dat het niveau van asielprocedure in Griekenland op een aantal onderdelen afwijkt van de asielprocedure in Nederland en/of andere lidstaten, zie ik in beginsel geen aanleiding om de werking van de Dublin II-Verordening ten aanzien van Griekenland op te schorten. Dit omdat de omstandigheid dat de asielprocedure van een ander niveau is nog niet betekent dat er een situatie voorligt waaruit is af te leiden dat asielzoekers die op basis van de Dublin II-Verordening aan Griekenland worden overgedragen een reëel risico lopen te worden gerefouleerd zonder dat op ordelijke wijze is vastgesteld of zij al dan niet bescherming behoeven. Wel geeft de bijzondere migratiesituatie in Griekenland aanleiding om te investeren in praktische samenwerking met de Griekse autoriteiten. Dergelijke inspanningen, tezamen met eventuele inspanningen van de Europese Commissie, hebben tot doel de Griekse asielpraktijk, in overeenstemming met het geldende gemeenschapsrecht, te versterken.

6

In het antwoord op vraag 5 is aangegeven dat de minimumnormen voor de asielprocedures in de lidstaten zijn neergelegd in Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005. Griekenland is

gebonden aan het gemeenschapsrecht. Het is de taak en verantwoordelijkheid van de Europese Commissie om toezicht te houden op een juiste toepassing van de Europese regelgeving door de lidstaten.

7

Zoals aangegeven in het antwoord op de vorige vragen, is het de taak en de verantwoordelijkheid van de Commissie om toezicht te houden op een juiste toepassing van de Europese regelgeving door de lidstaten. In het antwoord op vraag 4 en 5 ben ik ingegaan op de rol van de asielexperts. De steun heeft tot doel via bilaterale samenwerking de Griekse asielpraktijk, in overeenstemming met het geldende gemeenschapsrecht, te versterken.

8

In 2007 en 2008 zijn er ongeveer veertig asielzoekers aan Griekenland overgedragen in het kader van de Dublin II-Verordening.

9

Voor zover mij bekend is er op dit moment geen enkel EU-land dat onverkort afziet van overdracht aan Griekenland, indien Griekenland in het kader van de Dublin II-Verordening verantwoordelijk is.